

stuoasă simfonie funebră, unde fiecare element contribuie la reliefaarea imensei dureri ce a cuprins pe toți luptătorii comuniști, tot poporul sovietic, întreg pământul. Desfășurarea poemului ascultă riguros de legea gradației; durerea crește, se amplifică, se întinde, pînă cînd totul e încremenit și

Встаёт
 предо мной
 у знамён в озарении
тёмный
 земной
 неподвижный шар.

Un moment de mare încordare este acela cînd sicriul cu corpul neînsuflit al lui Lenin este introdus în mausoleu: clipa de rămas bun a sosit. Pînă la ea, cel puțin corpul cîrmaciului rămînea printre oameni — dar iată că și pe el «îl ia mormîntul», cum se exprimă omul simplu. Poetul simte nevoia să realizeze cu acest prilej un popas solemn, recurgînd cum îi este obiceiul la o hiperbolă îndrăzneață, de o mare forță de sugestie:

Но вот затихает
 дыханье и пенье,
и страшно ступить —
 под ногою обрыв —
бездонный обрыв
 в четыре ступени

Cele patru trepte ale mauzoleului (nu ale celui de astăzi, ci ale celui de atunci, de lemn, construit în grabă) devin prăpastie, (обрыв) amplificate fiind de durerea oamenilor, pentru că trecerea peste ele înseamnă despărțirea definitivă, *pentru totdeauna*. Este momentul în care durerea devine copleșitoare, amenințată fiind să se transforme în deznădejdea lipsită de perspectivă (prăpastia e *fără fund* — бездонный обрыв/в четыре ступени). Dar tocmai de aceea Maiakovski realizează pe loc, în spiritul comenzii sociale care stă la baza poemului, un tur de forță uluitor:

бездонный обрыв
 в четыре ступени.
Обрыв
 от рабства в сто поколений,
где знают
 лишь золота звонкий резон.

În ultimele două versuri «обрыв» nu mai e prăpastie, ci ruptură, adică «об-рыв», după modelul lui «об-рывать», cuvînt inexistent în dicționar, dar pe care Maiakovski are dreptul să-l creeze în spiritul limbii. Folosind omonimia, poetul aruncă brusc o uriașă punte-cuvînt peste veacuri (сто поколений) și astfel transformă dintr-o dată (ca un veritabil magician) imaginea durerii, groazei, deznădejdii în aceea a grandiozității cauzei pe care o simbo- lizează Lenin:

Обрыв
 и край —
 это гроб и Ленин,
а дальше —
 коммуна
 во весь горизонт.

Închis în sicriu, înmormîntat, Lenin continuă să trăiască prin cauza comunismului. Durerea generează voința neînfîntă de a continua lupta pînă la